

Bemærkninger til lovforslaget.

Til § 1, pkt. 1.

I forbindelse med nogle tilfælde angående nedlæggelse af apotek, som har foreligget for indenrigsministeriet, efter at den nugældende apotekerlov, lov nr. 209 af 11. juni 1954, er trådt i kraft den 1. januar 1955, har det vist sig ønskeligt, at apoteket — med henblik på, at en lempelig afvikling af dets forhold kan finde sted — kan holdes i drift i et begrænset tidsrum, efter at en apotekerbevilling — f. eks. i tilfælde hvor den sidste indehaver af det pågældende apoteksprivilegium er afgået ved døden — er bortfaldet.

Man foreslår derfor bestemmelsen ændret således, at der bliver tilvejebragt hjemmel for, at et apotek også i forbindelse med nedlæggelse kan drives for apotekerfondens regning.

Til § 1, pkt. 2.

Den nugældende apotekerlov indeholder ikke for apoteksassistenter vedkommende nogen bestemmelse, der i princippet svarer til den i lovens § 12, stk. 3, indeholdte, hvorefter sundhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan tillade en person, som har fået tilsvarende farmaceutisk uddannelse i udlandet, at tage ansættelse som provisor. — Da der allerede har foreligget tilfælde, hvor personer med en udenlandsk uddannelse, der svarer f. eks. til den tidligere danske, farmaceutiske medhjælpereksamen, har ønsket ansættelse som apoteksassistenter her i landet, har man fundet det ønskeligt, at der tilvejebringes hjemmel for, at tilladelse til sådan ansættelse kan meddeles.

Til § 1, pkt. 3 og 4.

I den betænkning af 1. februar 1952, som blev afgivet af den af indenrigsministeriet i 1947 nedsatte kommission vedrørende apotekervæsenet m. v., blev det for at begrænse muligheden for at gennemtvunge urimelige krav over for en tiltrædende apoteker med hensyn til købs- eller lejevilkår vedrørende apotekslokaler foreslået, at han skulle kunne leje lokalerne i en periode af 2 år på de hidtil gældende vilkår; under forslagets videre behandling blev denne periode nedsat til 1 år.

I praksis har det imidlertid vist sig, at denne frist er for kort, idet den tiltrædende apoteker i tilfælde af, at forhandlingerne angående køb af apoteksejendommen, respektive leje af apotekslokalerne, forløber på en for ham utilfredsstillende måde, som

oftest ikke vil have mulighed indenfor ét år at skaffe sig andre egnede lokaler og indrette disse til apoteksbrug, og derfor ofte vil føle sig tvunget til at indgå på krav fra sælgerens, respektive udlejerens side, som må anses for urimelige. Det foreslås derfor, at fristen forlænges til 2 år. Forslaget er tiltrådt af Danmarks apotekerforening.

Til § 1, pkt. 5.

Danmarks apotekerforening har henstillet, at den nugældende bestemmelse i apotekerlovens § 23, stk. 4, ændres således, at der bliver mulighed for, at apotekerfonden — udover tab i forbindelse med salg af inventar — også kan dække tab ved salg af varelager og i tilfælde, hvor en apoteker er ejer af den ejendom, hvori apoteket er indrettet, eventuelt tab ved salg af denne i forbindelse med nedlæggelsen af apoteket.

Indenrigsministeriet må finde det rimeligt, at apotekerforeningens henstilling imødekommes. Ved nogle i de senere år stedfundne nedlæggelser af apoteker har det vist sig, at det vanskeligt kan undgås, at der på grund af nedlæggelsen opstår betydelige tab for den pågældende apoteker udover de tab, til hvis dækning af apotekerfondens midler der allerede haves hjemmel. Dette står blandt andet i forbindelse med, at nedlæggelse ifølge sagens natur som oftest vil komme på tale for apoteker, hvis økonomiske forhold navnlig på grund af beliggenheden er mindre tilfredsstillende. For apoteksejendommens vedkommende og specielt for landapoteker kan det endvidere fremhæves, at de ofte på grund af deres beliggenhed og specielle indretning ikke vil kunne sælges til andet formål uden betydelige tab. Dernæst foreslås det, at tabets størrelse opgøres efter et nyt princip, idet man for varelagerets og inventarets vedkommende lægger vægt på, hvad værdi disse aktiver må antages at have ved salg til efterfølger. Man har herved fundet det rimeligt, at der — når henses til, at ønsket om nedlæggelse af et apotek opstår på grund af udviklingen i samfundsforholdene og sjældent skyldes forhold, hvorover den enkelte apoteker er herre — haves mulighed for, at den apoteker, der tilfældigt er ejer af apoteket på det tidspunkt, hvor spørgsmålet om nedlæggelsen opstår, i princippet kan blive stillet på samme måde som, hvis apoteket havde skullet opretholdes. — Det kan oplyses, at ved salg til efterfølger fastsættes salgssummen for varebe-